

[Carlsen-Skiødt.]

og jeg vil bede den højtærede Undervisningsminister om nu at høre godt efter, for Historien er god. (Undervisningsministeren [Borgbjerg]): Er det Ændringsforslagene!). Den højtærede Undervisningsminister talte jo om alt muligt, ogsaa udenfor Ændringsforslagene, han talte om Skrivelser, hvad jeg havde skrevet i Avisen o. s. v. (Vilhelm Rasmussen: Hvad vedkommer det Ændringsforslagene?). Ja, det burde have været sagt paa et tidligere Tidspunkt.

Altsaa, det var ovre i Amerika. Der sejlede et Skib paa en af de store Floder, og der var et Vandstandsglas, der var i Stykker. Saa kom der en Passager løbende hen til Kaptajnen og sagde: Ja, men Kaptajn, Vandstandsglasset er jo i Stykker. Aah skidt, sagde Kaptajnen, det har det været i mange Aar. Saa sagde Passageren: Hvorfor hænger det der da? Og Kaptajnen svarede: Det hænger der til Publikums Beroligelse. Men et Øjeblik efter sprang hele Skibet i Luften. Naar den højtærede Undervisningsminister siger, at Socialdemokraternes Program jo ikke tages saa bogstaveligt, saadan noget skriver man o. s. v., saa bliver det sikkert sagt — saadan forstaar jeg det i alt Fald — til Befolkningens Beroligelse, for at dysse den i Søvn, og saa kommer der en Dag, hvor den store Eksplosion kommer. For den maa jo komme, den er kommet andetsteds; den er kommet i Holland og i Frankrig, og den er kommet i Tyskland. Og hvad har det ført til?

Ja, nu kommer jeg til det sidste, som jeg gerne vil sige til disse Ændringsforslag, og det er, at der før eller senere maa komme en anden Ordning. Hvis Udviklingen vedbliver at gaa i den Retning, jeg her har peget paa, og som alt tyder paa — hvor hurtigt det vil gaa, skal jeg ikke sige noget om —, bliver det nødvendigt, at vi sikrer den frie Skole. Saa bliver det nødvendigt, at Skolepengene følger Barnet, Forældrene skal ikke tvinges til at lade deres Børn undervise, hvor de ikke vil have dem undervist, og af dem, de ikke vil have dem undervist af.

Den Dag vil komme, da der vil blive rejst en Bevægelse udover Landet, da man er blevet vaagen paa dette Punkt. Det, der sker i disse Dage i Rigsdagen, er det første Signal til Kamp. De Partier, der har rejst det, maa forstaa, at her rører man ved noget af det allerhelligste hos Forældrene, nemlig deres Børn. Det er ikke ligegyldigt, hvordan denne Lov bliver formet. Der rejste sig i Holland og i Frankrig et Krav om den frie Skole, og til Trods for, at Re-

ligionsundervisningen var fjernet fra Skolerne, maatte Regeringen gaa til at give almindelige Bidrag til disse Skoler, og de frie Skoler er vokset op i meget stort Tal.

Jeg vil blot til Slut sige, at dette er noget, Befolkningen vil følge med megen Opmærksomhed.

J. Oskar Andersen: Jeg maa sige, at jeg var af den Formening, at det var Ændringsforslagene, der var til Behandling, og jeg skal vende tilbage til Ændringsforslagene, som har givet Anledning til en Debat om, hvorvidt man har sat vort Parti udenfor, eller man tværtimod har været saa hensynsfuld at ville tage vort Parti med til Forhandlingerne. Der er saaledes Grund til at fremkomme med nogle enkelte Udtalelser, bl. a. i Anledning af de Bemærkninger, som er fremsat af den højtærede Undervisningsminister.

Undervisningsministeren bemærkede i sit første Indlæg, at man fra vor Side var meget højt oppe. Jeg tror jo nok, at de ærede Medlemmer, der endnu er tilbage, efter den Debat, der har været ført, vil give mig Ret i, at er der nogen, der har været højt oppe, er det den højtærede Undervisningsminister, som jonglerede med Udtalelser, som man, hvis man vilde gaa dem nærmere efter, vilde kunne paapege var ganske enøjagtige.

Jeg vil straks pege paa en af Ministerens Udtalelser, om hvilket dette gælder. Ministeren refererede til, hvad der var foregaaet i det kirkepolitiske Udvalg, og talte om den Behandling, der var foretaget i dette Udvalg af Forslag om nogle Forhold vedrørende Religionsundervisningen i den offentlige Skole, og Ministeren bemærkede, at jeg havde været med til at stemme for et Forslag, som var af anden Art end de Forslag, som nu er fremkommet fra vor Side.

Hvis Ministeren havde gjort sig den Ulejlighed at undersøge Betænkningen, som ganske vist ikke er udkommet endnu, men som Ministeren ligesom de andre Medlemmer har faaet et Eksemplar af, vilde han have set, at der paa Side 197 staar: Et Medlem, Oskar Andersen, var fraværende. Jeg kunde ikke komme til det Møde og har ikke deltaget i den Forhandling, og Ministeren har ingen Ret til at erklære, at jeg er gaaet ind for et Forslag, som jeg altsaa ikke er gaaet ind for.

Det er blot en enkelt Ting. Der kunde fremdrages en Række andre, som vilde vise, at det ikke forholder sig saaledes, som Ministeren har sagt. Det gælder ogsaa vor Mulighed for at høre noget om, hvad det